

(א) מדרש לז: טו [שם
ע"ש] א. [ג'ל רבא וכו']
בר"ק והל"ש. וכן איתא
במדרש לז: טו [ד' כ"ב מג:;
ה] [למנן ז"ה. לו, א].
(ו) [שמות כג, ו] [ע"י דף
ז"ה: ט, ו] [דף ע"ה].

הגהות הב"ח
(א) גמ' הוילי ונהנה. ג"כ
ע"י בדף מג ע"א:

מוסף רש"י
נאנסו בהליכה חיבב.
מפני שהוא נושא שטר,
כשהוא הולך ללכת ליה
שמעו להולכו ללכת חמו
גמר ומקני נפשיה בחזרה
פטור. ללכת ליה הנהא
שלא נתקבלו (נדרים לא:
ע"ש וכו'). איתביה כו'
ובהורה פטור. וה"ל
כי איתים בחזרה איתים
ולפטור (שם). מי לא
זבנה. ובחזרה מני כנושא
שטר [לא] הו' (שם).
פשיעה בבעלים. אחד
מן השומרים שפעה כשהו'
בעלים במלכתו (קטן
ז"ה).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא פא.

עין משפט
נר מצוה

ע"א א ב מ"י פ"י מהל'
שכירות הלכה ג סמג
עשין פט טו"ש"ע ח"מ ס'
ש"פ פ"א:
ב ג מ"י פ"ג מהלכות
שאלה ופקדון הלכה ב
סמג עשין נב טו"ש"ע ח"מ
ס' שמ ספ"ח ח:
פא ד מ"י פ"ב מהלכות
שליחין ושותפין
הלכה ח ועשין במשנה למנן
סמג עשין פב טו"ש"ע
ח"מ ס' קפו ע"א א:
פב ה ו ז מ"י שם טור
ש"ע שם ספ"ק ב [כל
זה וכן מה שלמעלה א ב ג
ד הו"א כ"כ אלפס פרק ח
ד"מ דף קכ"ג].
פג ה ט י ב ל מ"י פ"י
ב ועשין במ"מ וכו"מ
ובלחם משנה נ"פ"ב מהל'
שאלה הל' [ו] סמג עשין פב
טו"ש"ע ח"מ ס' שה ספ"ק
ו [ס' שמו ספ"ק ה וספ"ק
ח:
פד מ מ"י שם פ"א הלכה
ג סמג שם וס' פט
טו"ש"ע ח"מ ס' שמו ספ"ק
י:

הא גמרתיו שומר שבר. וא"ת ומאי פריך שאלה הכא דלכתי תפיס ליה אלגריה ולכן הוי שומר שטר אף על פי שגמר מלכתו ומיהו לטעמיה דלעיל דמדינת אומן לשוכר ולא אמרינן שאלה אומן דתפיס ליה אלגריה פריך הכא ספיר וי"ל דלא מהני תפיס ליה אלגריה אלף דוקא צדוד שמשכר צלומותו דמרתו צעינן שמשכר ותפיס ליה אלגריה: ל"א הא הבא מעות ושו"א את שלך שומר שבר. ואע"ג דגמרתו לא הוי אלף שומר חנם לפי שנגמרה מלכתו מ"מ הכא שמשכר צדדיא שלא יטול עד שיתן מעות הוי שומר שטר: א"תא לקמיה דרב נחמן וחי"ביה. ותימה מללל אשכח לזוגא משמע דלא הוי זנינא חריפא ואס' כן אמאי חייביה והלא הנאת שניהם הימה ואמרינן בנדרים (ד' לז): דלין לחייב הלוקח אלף צזנינא חריפא שכל הנאה שלו וי"ל צזנינא חריפא היה ואס' היה רוצה לתת צדמים שנתן לו המוכר היה מוצא הרבה אלף היה רוצה למוכרו ציוקר ומה שלא מכרו כמו שהיה יכול משום שאף אצבא דצמיה כשחומר יתנו לו אומן דמיס או יותר:

הא גמרתיו שומר שבר לא "הא הבא מעות וטול את שלך שומר שבר אבל גמרתיו מאי שומר חנם אי הכי אדתינו וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם נשמעינן גמרתיו וכ"ש טול את שלך טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הוי קמ"ל איכא דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם מאי לאו הוה הדין גמרתיו לא טול את שלך שאני הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא רמי מתניתין אהדדי ומשני תנן וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם והוא ושלחה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה ומשני אמר רפרם בר פפא א"ר חסדא לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה אבל לאחר ימי שאילתה פטור איבעיא להו פטור משואל וחייב כשומר שטר או דלמא שומר שטר נמי לא הוי אמר אמירא מסתברא פטור משואל וחייב כשומר שטר (א) הואיל ונהנה מהנה הוה (ב) תניא כוותיה דאמימר דהלוקח כלים מבית האומן לשגזן לבית חמו ואמר לו אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן ואם לאו אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו בהליכה חייב בחזירה פטור מפני שהוא כנושא שטר (ג) ההוא גברא דובין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהלך אזל ולא אודבנא ובהדי דקא אתא אתנים אתא לקמיה דרב נחמן וחי"ביה איתביה (ד) רבה לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב ובחזרה פטור מפני שהוא כנושא שטר א"ל יחזרה דהאי הליכה היא מאי טעמא סברא הוא בחזירתו אילו אשכח לזבונה מי לא זבנה: שמור לי ואשמור לך שומר שטר: (ה) ואמאי השמירה בבעלים היא לי ואשמור לך השאילני ואשמור לי היום ואשמור לך למחר תנו רבנן ישמור לך בולן נעשו שומרי שטר זה לזה ואמאי בשמירה בבעלי היא א"ר פפא דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר הנהו אהלוויי דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חיביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שברא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ו) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (למן ד' ז"ה): ואני אשמור לך למחר. ללאו צמלכתו הוה השתא: השאילני ואשאיל לך. דין זה שואל להמחייב צדונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כלך ואני אשאיל לך כללי שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים צו בגדים והוא עש. ואיכא דלמרי אהלות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הוה איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא צמלכתו היה: איגלאי מילתא דההוא שפעה סברא הוה שסי. ולא היה צמלכתו שעדיין לא התחיל לאפות ונמלא שפעה שנעשו הן שומרין לא מסר ענמו להיות מלכתו עליו אבל אם נתעסק מרד ואפה ולאחר שאפה שמי שכלא וצאותה שעה אצדה טלימו פשיעה בבעלים נמי הוה הואיל וכשנעשו שומרין היה צמלכתו דלמרינן לקמן (ד' ז"ה): היה עמו צשעת שאלה אינו צריך להיות עמו צשעת שצורה ומתה: הניחא למאן דאמר. צפרק השואל (ז). פשיעה בבעלים פטור היינו דליכסף: אלף למאן דאמר פשיעה בבעלים חייב. שלא נאמרה פטור בבעלים אלף צשואל ושומר שטר שחיונן צלא פשיעה אלף שומר חנם שחיונו אינו אלף בפשיעה אינו פטור משום בעליו עמו הואיל ופשע אמאי איכסף: צשהוא אגרא וכו'. והוה להו שומר שטר:

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (למן ד' ז"ה): ואני אשמור לך למחר. ללאו צמלכתו הוה השתא: השאילני ואשאיל לך. דין זה שואל להמחייב צדונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמור לי ואשמור לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כלך ואני אשאיל לך כללי שמור לי ואשאילך או השאילני ואשמור לך אין כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים צו בגדים והוא עש. ואיכא דלמרי אהלות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הוה איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא צמלכתו היה: איגלאי מילתא דההוא שפעה סברא הוה שסי. ולא היה צמלכתו שעדיין לא התחיל לאפות ונמלא שפעה שנעשו הן שומרין לא מסר ענמו להיות מלכתו עליו אבל אם נתעסק מרד ואפה ולאחר שאפה שמי שכלא וצאותה שעה אצדה טלימו פשיעה בבעלים נמי הוה הואיל וכשנעשו שומרין היה צמלכתו דלמרינן לקמן (ד' ז"ה): היה עמו צשעת שאלה אינו צריך להיות עמו צשעת שצורה ומתה: הניחא למאן דאמר. צפרק השואל (ז). פשיעה בבעלים פטור היינו דליכסף: אלף למאן דאמר פשיעה בבעלים חייב. שלא נאמרה פטור בבעלים אלף צשואל ושומר שטר שחיונן צלא פשיעה אלף שומר חנם שחיונו אינו אלף בפשיעה אינו פטור משום בעליו עמו הואיל ופשע אמאי איכסף: צשהוא אגרא וכו'. והוה להו שומר שטר: